

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. ГЖ1. 3540/2010
Дана: 23.02.2011. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду у већу састављеном од судија Тубин Чанак Мире, председника већа и Габрић Марије и Миловановић Габриеле, чланова већа, у правној ствари тужиље **Н. О. из Б. П.**, коју заступа Р. В., адвокат из Б. П.е, против тужене **Г. „20. О.“ Б. П.**, коју заступа Ж. Д., адвокат из Б. П., ради поништаја одлуке и исплате, одлучујући о жалбама тужиље и тужене изјављених против пресуде Општинског суда у Бачкој Паланци, посл.бр.П1.1029/08 од 24.11.2009. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2011. године, донео је:

П Р Е С У Д У

Жалба туженог се **УСВАЈА**, пресуда Општинског суда у Бачкој Паланци посл.бр. П1.1029/08 од 24.11.2009. године, у побијаном усвајајућем делу, **ПРЕИНАЧАВА** тако што се захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење директора тужене од године о статусу у погледу рада са пуним или непуним радним временом и о утврђивању структуре и распоред обавеза у оквиру радне недеље за школску 2008/2009 годину за тужиљу, што је тужена обавезна да трпи, као и захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљи обезбеди обављање послова по Уговору о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. од године и да је врати на рад на уговорене послове са пуним радним временом, у трајању од 100% радног времена плус два часа више од предвиђене педагошке норме наставника српског језика и књижевности, према чл.3. наведеног уговора, те да се тужена обавезе да тужиљи исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде и других примања које јој припадају по Закону, Правилнику, Општем акту и Уговору о раду, у износу од 46.494,49 динара са законском затезном каматом почев од 18.08.2009. године па до коначне исплате, те да за рачун тужиље уплати надлежним државним органима и фондовима: порез на осигурање у укупном износу од 7.422,40 динара, допринос за пензијско и инвалидско осигурање у укупном износу од 7.607,80 динара, допринос за здравствено осигурање у укупном износу од 927,80 динара са каматом на јавне приходе почев од 01.07.2009. године па до коначне исплате, као и захтев тужиље за накнаду трошкова парничних трошкова у укупном износу од 86.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2009. године па до исплате, **ОДБИЈА**.

Жалба тужиље се **ОДБИЈА**, пресуда Општинског суда у Бачкој Паланци посл.бр. П1.1029/08 од 24.11.2009. године, у побијаном одбијајућем делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев тужиље па је поништено као незаконито решење директора тужене од године о статусу у погледу рада са пуним или непуним радним временом и о утврђивању структуре и распоред обавеза у оквиру радне недеље за школску 2008/2009 годину за тужиљу, што је тужена обавезна да трпи и обавезана је тужена да тужиљи обезбеди обављање послова по Уговору о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. ..од године и да је врати на рад на уговорене послове са пуним радним временом, у трајању од 100% радног времена плус два часа више од предвиђене педагошке норме наставника српског језика и књижевности, према чл.3. наведеног уговора, као и да тужиљи исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде и других примања које јој припадају по Закону, Правилнику, Општем акту и Уговору о раду, у износу од 46.494,49 динара са законском затезном каматом почев од 18.08.2009. године па до коначне исплате, те да за рачун тужиље уплати надлежним државним органима и фондовима: порез на осигурање у укупном износу од 7.422,40 динара, допринос за пензијско и инвалидско осигурање у укупном износу од 7.607,80 динара, допринос за здравствено осигурање у укупном износу од 927,80 динара са каматом на јавне приходе почев од 01.07.2009. године па до коначне исплате, као и захтев тужиље за накнаду трошкова парничних трошкова у укупном износу од 86.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2009. године па до исплате, све у року од 8 дана под претњом извршења.

Обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 86.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.11.2009. године па до исплате, у року од 8 дана под претњом извршења.

Истом пресудом је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи конкурс тужене за радно место професора српског језика за једну трећину радног времена, расписан у септембру месецу 2008. године, за који је оглас објављен код Националне службе за запошљавање са важењем огласа од 16.09.2008. године до 23.09.2008. године као незаконит, што је тужени дужан да трпи, у року од осам дана под претњом извршења.

Против наведене пресуде, тужиља је изјавила благовремену и дозвољену жалбу против одбијајућег дела, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, те је предложила да другостепени суд побијану одлуку укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да првостепену пресуду преиначи и у целости усвоји тужбени захтев тужиље, те да обавезе тужену да тужиљи накнади целокупне трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужена је такође изјавила благовремену и дозвољену жалбу против усвајајућег дела, из свих законских разлога предвиђених одредбама чл.360. ЗПП-а, као и због одлуке о трошковима поступка, те је предложила да другостепени суд жалбу усвоји и да побијану одлуку преиначи тако што ће одбити захтев тужиље у целости или да првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У свом одговору на жалбу, тужиља је навела да је жалба тужене неоснована у целости, непримерена и супротна стању списима, утврђеном чињеничном стању и позитивним законским прописима, те да је првостепена пресуда донета без повреде парничног поступка. Надаље је предложила да другостепени суд одбије жалбу тужене као неосновану и да потврди првостепену пресуду у усвајајућем делу.

Жалба тужиље је неоснована, док је жалба тужене основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалбама, а пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.1., 2., 5., 7. и 9. ЗПП-а и правилну примену материјалног права сагласно одредбама чл.372. ст.2. ЗПП-а, овај суд налази да је иста донета без битних повреда одредаба парничног поступка, али да је на правилно утврђено чињенично стање, погрешно примењено материјално право, те је у том смислу преиначио првостепену пресуду.

У току првостепеног поступка између осталог је утврђено да је тужиља у радном односу код тужене на радном месту наставник српског језика и књижевности. Дана године, под бр.... закључен је Уговор о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности између тужиље и тужене, у којем је чл. 3. предвиђено да ће запослени послове радног места обављати са пуним радним временом, 100% од пуног радног времена, плус два часа више од предвиђене педагошке норме наставника. Чл.4. уговора је одређено да радно време запосленог износи 8 часова дневно, односно 40 часова недељно, плус два часа више од предвиђене педагошке норме наставника.

Дана године просветни инспектор Одељења за друштвене делатности Општине Б. П. је сачинила записник о инспекцијском надзору тужене. Предмет надзора је била контрола расподеле часова српског језика те је утврђено да је укупан фонд часова српског језика 82 часа, који су распоређени на 4 наставника, а да се 10 часова преко законске норме, супротно одредби чл.125. ст.5. Закона о основама система образовања и васпитања расподељује на постојеће наставнике. Директору тужене је као мера наложено да 01.09.2008. године распише конкурс, у складу са чл.121. Закона о основама система образовања и васпитања, за пријем у радни однос наставника српског језика на неодређено време са непуним радним временом.

Поступајући по допису просветног инспектора од 04.08.2008. године, у којем је исти обавестио тужену да је добио податак да је код тужене незаконито распоређено 10 часова српског језика, те је скренуо пажњу туженој да приликом расподеле часова за ту школску годину поштује одредбе чл.125. и 153. Закона о основама система образовања и васпитања, затим одредбе Правилника о педагошкој норми образовно-васпитног рада наставника и стручних сарадника у средњој школи, као и одредбе чл.5. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, припремио расподелу часова српског језика за наредну школску годину, тако да је тужиљи и Д. М. расподелио по 17 часова, Ј. М. 19 часова, Ђ. М. 20 часова, док је за 8 часова од 01.09. у складу са чл.122. ст.1. тач.2. Закона о основама система образовања и васпитања, ангажовао Б. П., која са 8 часова ради на одређено време-замена запослене на породилском одсуству, у основној школи у Г..

Дана 01.09.2008. године П. Б., ћерка директора тужене, је почела да ради код тужене као професор српског језика, а по уговору о раду број 133/08 од 01.09.2008. године, на одређено време до избора кандидата по расписаном конкурс.

Дана 16.09.2008. године Национална служба за запошљавање је објавила оглас тужене који важи у периоду од 16.09. до 23.09.2008. године за једног извршиоца за радно место професора српског језика за 1/3 радног времена.

Директор тужене је дана 24.09.2008. године донео Решење којим је одређено да тужиља у школској 2008/2009 години, ради пуно радно време 100%, с тим да је

утврђена структура и распоред обавеза у оквиру радне недеље тако да тужиља има 17 часова наставе недељно и 2 часа за исправљање писмених задатака.

На основу налаза и мишљења вештака финансијске струке утврђено је да је тужиљи од 01.09.2008. године исплаћивана зарада умањена за прековремени рад, односно да је у исплатном листу редовне плате дошло до смањења зараде јер је изостао „прековремени рад“, чији обрачун је вршен у проценту од 11% од основице и коефицијента за обрачун зараде.

Одредбом чл.6. ст.2. Правилника о педагошкој норми свих облика образовно-васпитног рада, наставника и стручних сарадника у средњој школи („Службени гласник РС“ број 1/92, 23/97 и 2/2000) прописано је да у оквиру недељног радног времена наставник има недељну норму 18 часова из предмета српски језик, односно језик народности, математика и страни језик (односно 630 часова наставе годишње) и два часа недељно за исправку писмених задатака.

Одредбом чл.125. ст.5. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 62/2003....79/2005) прописано је да ако школа не може да обезбеди стручно лице за најмање шест часова наставе седмично из одређеног предмета, може да распореди ове часове наставницима тог предмета до краја школске године.

Одредбом чл.126. ст.1. истог закона прописује да наставнику, васпитачу и стручном сараднику сваке школске године директор решењем утврђује статус у погледу рада са пуним или непуним радним временом, на основу програма образовања и васпитања, годишњег програма рада и поделе часова.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, те у складу са цитираним законским одредбама, овај суд сматра да је првостепени суд погрешно применио материјално право у делу којим је усвојио део тужбеног захтева тужиље. С друге стране правилно је првостепени суд одбио део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да се поништи конкурс тужене за пријем на радно место професора српског језика за једну трећину радног времена.

Основано се жалбом тужене истиче да је решење директора тужене од године, законито. Ово из разлога што је директор тужене у складу са одредбом чл.126. ст.1. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 62/2003....79/2005) овлашћен да наставнику, васпитачу и стручном сараднику сваке школске године решењем утврђује статус у погледу рада са пуним или непуним радним временом, на основу програма образовања и васпитања, годишњег програма рада и поделе часова. Директор школе на почетку сваке школске године распоређује наставника и утврђује његов статус у погледу рада са пуним или непуним радним временом, али уколико у току године буде примљен још један наставник за исти предмет, директор има право да изврши поновно распоређивање новим решењем, тим пре уколико један од наставника нема пуну норму часова, док други има норму већу од прописане. Како је утврђено да је у конкретном случају на професоре српског језика и књижевности код тужене, међу којима је била и тужиља, било распоређено 10 часова преко законске норме, што је свакако супротно и одредби чл.125. ст.5. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 62/2003....79/2005), те како је директор туженог имао овлашћење да донесе побијано решење о утврђивању структуре и расподели обавеза у оквиру радне недеље за школску 2008/2009 годину у складу са одредбом чл. 126. ст.1. Закона о основама

система образовања и васпитања, а посебно имајући у виду и чињеницу да је тужиљи за наведену школску годину утврђено пуно радно време од 100%, без обзира што иста недељно има 17 часова наставе и 2 часа за преглед писмених задатака, овај суд је стао на становиште да је Решење директора тужене од године, законито. Чињеница да тужиља није потписала предметно Решење директора туженог, није релевантна за одлучивање о законитости исте, с обзиром да је на несумњив начин утврђено да је тужиља имала сазнања и била упозната са садржајем Решења, али је одбила да исти потпише. Надаље, од стране Министарства просвете је предвиђена могућност да школа, у ситуацијама када сви разреди у смени имају по четири часа српског језика и књижевности недељно, па је немогуће поделити часове наставника тако да им норма буде 18 часова, а да не предају два наставника у истом одељењу, директор школе распоредом часова одреди да један наставник има 16, а други 20 часова једне школске године, а други друге школске године, и у складу са тим усклади њихове остале обавезе у оквиру пуног радног времена. С обзиром на све напред наведено, а супротно ставу првостепеног суда, овај суд сматра да је директор туженог у свему у складу са прописима, донео Решење од године, те је у том погледу преиначио првостепену пресуду.

С обзиром да је овај суд нашао да је Решење директора туженог о утврђивању структуре и распореду обавеза за 2008/2009 од године законито, те се утврђени распоред има спровести, не постоји никакав интерес тужиље за поништај конкурса на који иста није конкурисала, те је жалбено истицање тужиље да је иста имала правни интерес за подношење тужбеног захтева за поништај конкурса тужене за пријем на радно место професора српског језика и књижевности са једном трећином радног времена, неосновано.

Овај суд је преиначио првостепену пресуду, али је одбио захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужиља да јој накнади трошкове парничног поступка из разлога што тужена није, у складу са одредбом чл.159. ЗПП-а, суду поднела захтев са одређеним трошковима за које тражи накнаду.

Супротно наводима жалбе првостепена пресуда је јасна, непротивречна изведеним доказима и садржи разлоге о одлучним чињеницама због чега се као таква може испитати, па не стоји жалбени навод битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.12. ЗПП-а.

Остали жалбени наводи тужиље и тужене нису од утицаја на законитост побијане пресуде.

Сагласно наведеном, а применом одредбе чл.380. ст.4. и чл.375. ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ТУБИН ЧАНАК МИРА

АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД

ГЖ.1.3540/2010

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Дана:23.02.2011.

Председник већа:Мира Тубин Чанак

Члан већа :Марија Габрић

Члан већа: Габриела Миловановић

Судија известилац:Марија Габрић

Сарадник:Катарина Јованов

Записничар:

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА ЈЕДНОГЛАСНО

Записничар, Чланови већа, Председник већа
